

(22)

بسمی المنادی بین الارض و السماء

ذکر من لدنا لمن اقبل الى المذكور اذ اتى الوعد و ظهر الموعود بسطان مبين هذا يوم لا يذكر فيه الا هو يشهد بذلك كتب الله من قبل و من بعد و هذا اللوح العظيم هذا يوم فيه ماج بحر البيان و انار افق العرفان بما استوى مالك القدم على العرش الاعظم و هدرت حماسة البيان على اعلى الاغصان قد اتى المالك و الملك لله المقندر العليم الحكيم لا يعزب عن علمه من شيء يسمع و يرى و هو السميع البصير

قد حضر كتابك لدى المظلوم و عرضه العبد الحاضر لدى الوجه اجبنك آيات اذ نزلت من سماء البرهان خضعت لها كتب الارض يشهد بذلك من ينطق فى كل شأن انه لا اله الا انا العزيز الكريم كن ناطقا بذكرى و متوجها الى انوار وجهى و متمسكا بحبلى و قائما على خدمة امرى العزيز البديع انا اسمعناك و عرفناك و اريناك و هديناك الى صراطى المستقيم اشكر الله بهذا الفضل الاعظم و قل لك الحمد يا الهى و سيدى و سدى بما دعوتنى اليك و سقيتنى كأس الحضور من يد عطائك و جعلتنى مقبلا الى افقك الاعلى اذ اعرض عنه علماء الارض كلها اسئلك بآياتك الكبرى و بالاسم الذى به جرت سفينة البيان على بحر الاسماء ان تجعلنى فى كل الاحوال ناطقا بثنائك بين عبادك بحيث لا تمنعنى سطوة الفراعنة و لا شوكة الجبابرة انك انت المقندر على ما تشاء لا اله الا انت القوى الغالب القدير

قد اسمعناك آيات ربك بلسان عربى مبين و نريد ان نسمعك بلسان عجمى بديع اگر عباد ارض بر عظمت يوم و عظمت امر آگاه شوند كل از ما سوى الله منقطع گردند و ببحر اعظم كه امام وجوه امم ظاهر و هويدا است توجه نمايند او هام عباد را از مالک ايام محروم نموده هر حزبی بوهمی متمسک و از انوار نير يقين محروم و ممنوع هزار و دويست سنه و از يد بلعن و سب يكديگر مشغول الفت و ايتلاف مفقود و اختلاف مشهود هر حزبی طريقي اخذ نمود و هر قومى سببلى ترتيب داد ان تعدوا طرق الاوهام لا تحصوها آيات بشأنى نازل كه عالمرا احاطه کرده و بينات اعلامش در لوح رئيس و سور ملوك مرتفع و هويدا اقتدار قلم اعلى و نفوذ كلمه عليا نزد اهل بصر و اصحاب منظراكبر واضح و مشهود از اول امر اينمظلوم وحده من غير ستر و حجاب باعلى النداء امرا و وزرا و علما و فقها و حكما كل را بافق اعلى دعوت نمود مع ذلك عباد غافل جاهل متنبيه نشده اند و از بحر آگاهی نياشاميده اند از اول ابداع تا حين شبه اين ظهور ظاهر نه يشهد بذلك كتب الله المهيمن القيوم لا زال اين يوم عند الله مخصوص بوده العجب كل العجب از غفلت عباد و ظلم من فى البلاد از حق ميطلبيم عباد خود را از فيوضات يوم جزا محروم نفرمايد و از اصغاء كلمه خود و مشاهده افق منع نکند

باب عدل را بمفتاح فضل بگشاید و اهل انصاف را ظاهر فرماید و باستقامت کبری مزین نماید که شاید خلق را از جهل نجات دهند و بحق کشانند الامر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید

و نذکر اخاک الذی سمی بمهدی و نبشره بعنایة الله رب العالمین یا مهدی بشنو ندای مظلومرا از اول ایام تا حین در دست اعدا مبتلا وارد شده آنچه که اهل جنت علیا گریستند و اهل فردوس اعلی نوحه نمودند اینمظلوم مقصر در خاتم انبیا تفکر نما بر انحضرت وارد شد آنچه که افئده مقربین و اکباد مخلصین را گداخت از برای صاحبان سمع یک آیه کافی بوده و هست ما ارسلنا من رسول الا کانوا به یستهزؤن در عیسی بن مریم تفکر کن ظلم بمقامی رسید که حق جل جلاله او را باسماں چهارم برد بشنو ندای مظلومرا و سمع را از آنچه شنیده مقدس نما و همچنین بصر را و بعد بچشم انصاف و گوش مقدس ببین و بشنو آیات در هر مقام موجود و بینات واضح و مشهود آثارش بمثابه آفتاب لائح و لکن منصفین بمشاهده انوار فائز امروز مکلم طور بر عرش ظهور مستوی و ناطق طوبی لمن سمع و رای و ویل للغافلین و نذکر فی هذا المقام ضلعک و نسئل الله تعالی ان یؤیدها و یوفقها علی الاستقامة علی حبه انه علی کل شیء قدیر یا امة الله جمیع عالم از برای عرفان جمال قدم از عدم بوجود آمده اند و باین یوم مبارک در کتب و زبر و صحف وعده داده شده اند علمای ایران در لیالی و ایام بذکر مالک انام مشغول و بر منابر بعجل الله فرجه ناطق و چون عالم بانوار نیر ظهور منور کل بر اعراض قیام نمودند و بالاخره برسفک دم مطهرش فتوی دادند و تو از فضل و رحمت و عنایتش اقبال نمودی و از رحیق حبش آشامیدی قدر اینمقام و مبلغ را بدان یعنی نفسیکه ترا راه نمود و آگاه فرمود

اشکری ربک و قولی لک الثناء یا مولی الاسماء و لک البهاء یا مالک العطاء بما هدیتنی الی صراطک و عرفتنی مشرق آیاتک و مطلع بیناتک و سقیتنی کوثر حبک بایادی فضلک اسئلک ان تکتب لی من قلمک الاعلی ما کتبتہ لامائک اللائی تمسکن بعروة احکامک و بحبل اوامرک انک انت الذی شهد بقدرتک لسان العظمة لا اله الا انت المقتدر المهیمن علی ما کان و ما یکون انا لله و انا الیه راجعون